

den første erede Laler igaar (Oxenbøll), blev udtalt af ham om det Helbige i, at nærværende Lovforslag kunde blive sammenarbejdet med Loven af 2den Marts 1861. Jeg betragter det nemlig som et stort Uheld at have flere forskellige Love, som gribe ind i hinanden, snart paa eet Punkt, snart paa et andet. Det vilde de Mænd, der skulle have Tilsyn med Lovenes Gjennemførelse, endel Bryderi. Alle, der have haft med forskellige Forretninger at gøre, ville erkende, at naar man har en samlet Lov, undgaar man langt bedre Ulemper, end naar man har Bestemmelse spredte, opførte paa forskellige Steder. Et saa betydeligt Lovforslag som det, her foreligger, synes mig absolut burde sammenarbejdes med de Love, som allerede bestaa om det samme Emne, og det vilde være et forholdsvis temmelig let overfømeligt Arbejde. Dernæst skal jeg tillade mig at sige i Anledning af en Bemærkning af den erede 6te Landssthingsmand for 5te Kreds (Cederfeld de Simonsen) angaaende Forholdet ved Ildbrande om Sommeren i Nordsjælland til Vinterhalvaaret, at naar han oplyste, at Landbygningernes Brandforsikring har haft omtrent dobbelt saa store Brandskader at udrede i Sommermaanederne som i Vintermaanederne, er jeg af den bedste Formening, at denne Forskel væsentligst skyldes Ildbrande om Sommeren, foranledigede ved Lynild. I detmindste i min Egn — og det er vel tilnærmelsesvis ens over hele Landet — forekommer der langt flere Ildbrande, foranledigede ved Lynild, end ved Antændelse paa anden Maade, ved Uforsigtighed, ved Ildspaaftættelser osv. Det er heldigvis sjældent, at Ildbrand er foranlediget ved Ildspaaftættelse, og det er temmelig sjældent, at Ildbrande ere foranledigede ved Uforsigtighed, men i de senere Aar ofte ved Lynnedslag. Jeg skal ganske vist indbrømme, at, hvor der — og det hender jo — stikkes Ild paa en Eiendom, vel nærmest foranlediget fra Gierens Side — er det nok muligt, at det snarest sker i Sommerens Tid, da Husene ere tomme baade for Møl og Kreaturer. Det samme erede Medlem hentydede ligeledes til, at den Omstændighed, at der fandt forholdsvis flere Ildbrande Sted om Sommeren end Vinteren, ikke tydede hen paa, at man kunde henføre mange Ildbrands Optrædelse til Bagerovne eller Skorstene. Jeg tror ogsaa, at det er den færreste Del af Ildbrandene, hvis Optrædelse kan henføres dertil, og jeg skulle derfor være tilbøjelig til at mene, at man ikke behøver at stærke Reglerne med Hensyn til Bygning af Skorstene og Skorstensrør paa en meget stærk Maade. — Hvad angaar Bestemmelsen om Benyttelsen af Jerntraad til Lækning eller af Ildgitter og Sligt, indser jeg nok, at den kan være til Fordel; men der er en anden Ting, navnlig med Hensyn til at redde Kreaturer i Ildbrandstilfælde, som jeg ogsaa vil tillade mig at gøre opmærksom paa, og det er, at der vist undertiden kan være for saa Udgange, især paa

store Kvægstalde. Det er vel ikke sjældent, at der kun have en enkelt Udgang paa en Kvægstald. Der burde efter min Mening sørges for, at der, hvor der er et nogenlunde stort Antal Kreaturer, en Snes Stykker eller saa, var mindst to Udgange, een til hver Side af Bygningen, og eftersom Kreaturerne Antal var større, burde der efter min Mening være et tilsvarende større Antal Udgange. Det vilde hjælpe betydelig til, at Kreaturerne kunde reddes; thi man kan jo godt forstaa, at naar der er Ild i et Hus, og Kreaturerne ere urolige og modvillige, vil det, naar man skal have et eller et Par Hundrede Kreaturer ud gennem een Udgang, ikke tage saa fort Tid, og ikke gaa synderlig let. Den erede 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Strandskov) nævnte, da han havde Ordet, at paa Møen, hvor han er bosiddende, vilde det ikke falde nogen Mand ind at undlade at benytte galvaniseret Jerntraad til at fastbinde Straatage med. Jeg skal dog tillade mig at tvivle lidt om, at det er en saa almindelig Lækningsmaade, som det erede Medlem udtalte. Sikkert fremgaar det ikke af en Udtalelse, der især ved den før nævnte Forespørgsels Foretagelse faldt i det andet Thing fra et Folkethingsmedlem, der ligeledes er bosiddende paa Møen. Han nævnte, at denne Lækningsmaade nok havde været kjendt i flere Aar; men det havde forarsaget nogen Banskilighed og Ulempe med Hensyn til den fuldstændige Gjennemførelse, at Lækmændene viste sig utilbøjelige til at benytte denne Lækningsmaade, og det samme erede Medlem kom dernæst til at nævne en Ulempe, der forøvrigt ogsaa er bleven paapeget her i Salen idag, nemlig at han havde været Dienvidne ved Branden af en Gaard, der netop var tækket paa den Maade ved Hjælp af Jerntraad, til at det havde tilfølg, at idet Taget laa og brændte paa Gulvet — der blæste under Branden en temmelig stærkt Vind — førtes store Bunker og Duffe deraf bort og satte Ild paa temmelig langt borte. Et slikt Tilfælde vil undgaas, naar Taget kan glide ned og ligge og brænde paa Jorden. Jeg kan ikke se rettere end, at, naar man vinder Noget ved disse Bestemmelser i saa Henseende, kan der tabes Noget i andre; men jeg antager naturligtvis, at Forslaget vil blive grundig behandlet i et Udvalg, og at der saa bliver Leilighed til at overveje de forskellige Eventualiteter, der kan blive Tale om. Jeg skal forøvrigt ikke opholde det erede Thing længere, men endnu kun gøre en lille Bemærkning til den erede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds (Oxenbøll), der igaar temmelig stærkt kritiserede Brandsynenes Uduelighed og mindre Betydning for Landet. Det er blevet nævnt ider af et eret Medlem foran mig (B. Pedersen), og det nævnte Medlem, der fremsatte Bemærkningen, har undskyldt den med, at den var fremsat i Spøg. Hans Uttring kan dog neppe opfattes anderledes